

ما مرگ را حقیر می‌شماریم؟

کامران فرمانده، پناهجوی ایرانی در «اسکی شهیر» ترکیه، که حدود ۱۵ روز قبل در اعتراض به جنایات رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و سیاست‌های آنکارا، دست به خودکشی زده بود، متأسفانه سحرگاه روز دوشنبه، ۱۸ نوامبر ۲۰۰۲ در بیمارستان «اسکی شهیر» درگذشت. ما، امیدواریم که انسان‌ها در وضعیت ناگوار و بن‌بست قرار نگیرند تا مجبور به خودکشی شوند. باید مرگ را حقیر شمرد و به جای دست زدن به خودکشی، علیه عواملی که انسان را به مرز خودکشی می‌کشاند، به مبارزه جمعی روی آورد. عامل اصلی خودکشی کامران، رژیم جمهوری اسلامی است. همچنین کلیه دولت‌های پناهنده‌پذیر و دفتر «UN» آنکارا، که به وظایف خود در اجرای قوانین و مقررات جهان‌شمول و انسانی در قبال پناهندگان عمل نمی‌کنند و با این رژیم صدهزار اعدام، ضد زن و ضدآزادی، معامله می‌کنند، شریک جنایات رژیم جمهوری اسلامی بشمار می‌آیند.

دولت‌های «متمدن غرب»، بدون توجه به ماهیت ضدانسانی رژیم جمهوری اسلامی، و بدون توجه به حرمت انسان، تنها به دنبال معاملات نهان و آشکار و کسب سود هستند. در حالی که این رژیم، قربانیان خود را به شیوه وحشیانه‌ی قرون وسطایی در خیابان‌ها و محوطه زندان‌ها دار می‌زند، با اتکا به قوانین اسلامی قصاص دست و پا می‌برد، چشم درمی‌آورد، شلاق می‌زند و سنگسار می‌کند، گارگران و زنان و جوانان و دانشجویان را به شدت سرکوب می‌کند؛ کمیسیون‌های حقوق بشر اتحادیه اروپا و سازمان ملل، نه تنها چشم خود را بر این جنایت می‌بندند بلکه، از نمایندگان و مقامات این رژیم جانی نیز استقبال گرمی به عمل می‌آورند.

ما، با نزدیکان، دوستان، آشنایان و به خصوص پناهجویانی که با کامران، هم‌کمپ و هم‌رزم بودند، عمیقاً احساس همدردی می‌کنیم و از همه انسان‌های آزادی‌خواه، سازمان‌ها و احزاب چپ و کمونیست و نهادهای انسان‌دوست و مدافع حقوق پناهندگان می‌خواهیم که علیه رژیم جمهوری اسلامی، اجحاف «UN» به پناهجویان ایرانی در ترکیه، پاکستان و عراق، دست به یک مبارزه همه‌جانبه‌ای بزنیم تا حق و حقوق پناهندگی را به «UN» و دولت‌های پناهنده‌پذیر تحمیل کنیم. پناهجویان، قربانیان زبان بسته نظام بورژوازی نیستند. هیچ پناهنده‌ای نباید خودش را تنها احساس کند و در انزوا و ناامیدی و یاس به خودکشی فکر کند. از خودکشی هر پناهنده ایرانی، تنها رژیم جمهوری اسلامی و مرتجعین و فاشیست‌ها خوشحال می‌شوند.

صدای ما، میلیونی است باید این صدا را رساتر سازیم و با اتحاد و همبستگی انسانی و طبقاتی، بر علیه هر گونه ظلم و ستم سرمایه‌داری، از جمله سیاست‌های «UN» و معاملات سیاسی و اقتصادی دول پناهنده‌پذیر با رژیم جمهوری اسلامی، به پا خیزیم تا مطالبات انسانی و اجتماعی و سیاسی خود را به آن‌ها تحمیل کنیم. رمز موفقیت ما، در اتحاد و مبارزه است. در این راه بکوشیم.

شورای هماهنگی نیروهای کمونیست و چپ انقلابی _ استکھلم

۱۸ نوامبر ۲۰۰۲

تلفن: ۳۳۶ ۷۴ ۷۴ _ ۷ (۰۰۴۶)

bamdadpress@swipnet.se